

(דף קכ"ה ע"א) ומסתפי למבעי ליה למלכא דייזיל בהדיה. אקדיים מלכא ואמר, הא לגיון פלן יזיל בהדיה, למנטר לך בארחה. לבתר אמר אסתמר לך מניה, (בארחה) דהא לא גבר שלים הוא. אמר בריה, אי הכי, או אנא אותיב הכא, או את תזיל עמי, ולא אתפרש מינה. כך קדשא בריה הוא, בקדמיתא אמר, הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בהדיה. ולבתר אמר השמר מפניו וגו', ביה שעתא אמר משה, אם אין פניך הולכים וגו'.

אתא רבי שמעון, אשפח להו בהאי. אמר, אלעזר ברי שפיר קאמרתי. אבל תא חזי, פאתר דא לא אמר משה מדי, ולא אתיב מלה לקבליה. מאי טעמא. משום דהכא לא אשתבח פרישותא מניה. והא אוקימנא מלה דא, לגבי חבריאי. ואית דמתני איפכא ולא הכי פירשוה קדמאי. וכד יסתפלוג מלי כלא שפיר, וכלא בחד מלה אמרי טעמייהו.

אימתי אתיב משה. בזמנא דאמר, (שמות לג) ושלחתי לפניך מלאך. וכתיב פי ילך מלאכי לפניך, סתם ולא פריש מלה. ועל דא כתיב, הכא, פי אם שמוע תשמע בקולו ועשית כל אשר אדבר. אשר אדבר וקא וכתיב ואיבתי את איביך וצרתני את צורריה, וכלא ביה תליא.

רבי יהודה אמר, אי תימא דתרווייהו מלאך ממש, משה לא אתיב עלייהו, דלא חמא דוכתא. אימתי אתיב. בזמנא דכתיב אם אין פניך הולכים וגו'. אמר רבי שמעון, פלל דכלא, משה לא בעא מלאכא. דהא כתיב (שמות לד) ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו.

אמר רבי יהודה, האי דאמר רבי אבא, דכתיב לא תבשל גדי בחלב אמו, בחלב האם מיבעי ליה, מאי אמו. ואי תימא, פנסת ישראל אמו דסטרא דמסאבא, לאו הכי, דהא שמענא דאמר רבי שמעון, פנסת ישראל אימא קדישא בחולקיה ד'ישראל אתאחדא, דכתיב, (דברים לב) פי חלק יי' עמו.

אמר רבי שמעון, שפיר קאמרתי. והא דרבי אבא שפיר וכלא דא בדא תליא. תא חזי, אמא אתאחדא להו לעילא, לסטרא דא ולסטרא דא, ותרין אינון, חדא לימינא, וחדא לשמאלא. ובגיני כה, מנהון לימינא, ומנהון לשמאלא. וכלהו תליין בהאי א"ם, אמא קדישא, ואתאחדון בה.

אימתי אתאחדון בה. בשעתא דהאי אם ינקא מסטרא אחרא, ומקדשא אסתאב, וחויא תקיפא שארי לאתגלאה, כדין גדיא ינקא מחלבא דאמיה, ודינין מתערין. ועל דא, ישראל קדמין ומייתאן בפורים, ובשעתא דמייתין להו, בעיין למימר ולמפתח ביה בלבון, דבעא בחרשוי אליו, לשלטאה בעקב, ובזרעא קדישא, ולא אתייהיבו בידיה, ולא אתמסרן ישראל לסטרא דא. ועל דא כתיב, ראשית פגורי אדמתך וגו', לא תבשל גדי בחלב אמו. ולא ינקא ההוא סטרא, מחלבא דאמיה, דהא לא יסתאב מקדשא, ודינין לא מתערין.

בגיני כה, לא ייכול בשטרא בחלבא כל זרעא קדישא, וכל מאן דאתי מסטר דא, דלא יתיב דוכתא, למאן דלא אצטריה, דהא בעובדא תליא מלתא, בעובדא דלתתא, לאתערא לעילא.

וְכַאֲשֶׁר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל מִכָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים וּמַזְלוֹת, דְּמַרְיָהוֹן קָרִי עֲלֵיהוֹן, (דברים יד) וְכִּי
בָּחַר יְיָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה. וְכַתִּיב (דברים יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לֵיְיָ אֱלֹהֶיךָ (ובלֹא חֹד מִלָּה) וְכַתִּיב
(דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לֵיְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְיִשְׂרָאֵל לָא אֶתְכַשְׂרוּ עוֹבְדֵיהוֹן, מַה כְּתִיב, (ישעיה ג) עַמִּי נֹזְגִישׁוּ מְעוֹלָל וְנָשִׁים
מְשֻׁלוּ בּוֹ. מְשֻׁלוּ בּוֹ דֵּיִיקָא, וְהָא אֲוִקִימָנָא מְלִי בְּרֹזָא דְסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מְלָפָא. וְהָכִי אֲשַׁכְחֵן בֵּיהּ.
תּוֹ אֲשַׁכְחָאן, דְּכָל מָאן דְּאָכִיל הָאִי מִיכְלָא דְאַתְחַבְּרַ בְּחָדָא. (א) בְּשַׁעֲתָא חָדָא, אִוּ בְּסַעֲוִדְתָּא
חָדָא. אַרְבַּעִין יוֹמִין אֶתְחַזֵּיא גְדִיא מְקַלְסָא בְּקַלְפוֹי, לְגַבִּי אֵינוֹן דְלַעֲיִלָא, וְסִיעֲתָא מְסַאבָּא (דף קכ"ה
ע"ב) מְתַקְרְבִין בְּהִדְיָה, וְגָרִים לְאַתְעָרָא דִּינִין בְּעֵלְמָא, דִּינִין דְלָא קַדִּישִׁין.

וְאִי אֲוִלִיד בְּרַ בְּאֵינוֹן יוֹמִין, אֲוִזְפִין לִיה נִשְׁמַתָּא, מְסַטְרָא אַחְרָא, דְלָא אַעֲטְרִיכָא. וְכַתִּיב (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים וְגו'. אֶתִּי לְאַסְתַּאבָּא, מְסַאבִּין לִיה וְדָאִי. דְכְתִיב, (ויקרא יא) וְנִטְמַתֶּם
בָּם, חֶסֶר א', מְסַאבּוֹתָא אֲטִימָא מְכַלָּא, דְלִית רִשׁוֹ לְאַתְדַּפְּאָה חָכִי, בְּשַׁאֲר זִינִי דְמְסַאבּוֹתָא
דְמַתְדַּכִּין. וְתוֹ, דְמְסַתְפִי מַחֲיוֹן בִּישׁוֹן, דְהָא בְעֵינֵיהוֹן גְדִיא אֲשַׁתְּבַח, וְכִיל לְאַתְזַקָּא, דְהָא צְלָמָא
דְכַר נֶשׁ אֶתְעַבְר מְנִיָּה.

רַבִּי יִיסָא, שְׁרִי לְמִיכָל לְתַרְנַגּוּלָא בְּגִבְנִיָּה אִוּ בְּחַלְבָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָסִיר לָךְ דְלָא זְהִיב אֵינִישׁ
פְּתַחָא לְזִינִין בִּישׁוֹן. לָךְ לָךְ אֲמַרִין נְזִירָא, סְחוֹר סְחוֹר לְכַרְמָא לָא תְקַרְב. וְדָאִי אָסִיר לָךְ הוּא,
דְחֹמְרָא אִית בֵּיה, כְּבַעֲרָא לְשַׁחֲיָטָה. וּמָאן דְשְׁרִי הָאִי, מַה כְּתִיב (עמוס ב) וַתִּשְׁקוּ אֶת הַנְּזִירִים
יַיִן, מָאן דְשְׁרִי הָאִי, כְּמָאן דְשְׁרִי הָאִי. וְכַתִּיב (דברים יד) לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה, כָּל, לְאַכְלָלָא פְּלָא.
תְּאָנָא, בְּמָה זְכוּ דְנִיָּאל חֲנַנְיָה מִישְׁאֵל וְעִזְרִיָּה, דְאַשְׁתַּזִּיבוּ מֵאֵינוֹן נְסִיוִין, אֶלָּא בְּגִין דְלָא אֶסְתַּאבּוּ
בְּמִיכְלֵיהוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, כְּתִיב (דניאל א) וַיִּשְׂם דְנִיָּאל עַל לְבָבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֵל בְּפַת בֶּגַד הַמְּלָךְ
וְגו'. וְתָאנָא בְּסִתִּימָא דְמַתְנִיתִין, מִיכְלָא דְהָהוּא רִשְׁעֵ, בְּשַׁרָּא בְּחַלְבָּא הוּא וְגִבְנִיָּה עִם בְּשַׁרָּא, פֶּר
מִיכְלָן אַחְרַנִין, וְדָא סְלִיק לִיה בְּפַתְוִרִיָּה, בְּכָל יוֹמָא.

וְדְנִיָּאל דְאַסְתַּמַּר מַהֵאִי, כַּד רָמוּ יְתִיָּה לְגוֹבָא דְאַרְיִיוֹתָא, אֲשַׁתְּלִים בְּצוּלְמָא דְמַאֲרִיָּה, וְלָא שְׁנִי
צוּלְמִיָּה לְצוּלְמָא אַחְרָא, וְעַל דָּא דְחָלוּ אַרְיִיוֹתָא מְנִיָּה, וְלָא חֲפְלוּהוּ. וְהָהוּא רִשְׁעֵ, בְּשַׁעֲתָא
דְמַלְכוּתָא אֶתְעַדִּי מְנִיָּה, (דניאל ד) וְעַם חֵיוֹת פְּרָא הוּא מְדוּרִיָּה, אַעְדִּי צוּלְמָא דְאַנְפּוֹי מְנִיָּה,
וּמַהֵהוּא יוֹמָא, לָא אֶתְחַזֵּי צוּלְמִיָּה, צוּלְמָא דְכַר נֶשׁ. וְכָל בְּעִירָא דְאַתִּי, אֶתְחַזֵּי לִיה, צוּלְמָא
דְזִינִיָּה, וְנוֹקְבִיָּה, וְהוּוּ אֶתְיִין עֲלִיָּה פְלָהוּ, וּבְכַמָּה זְמַנִין הוּוּ אַכְלִין לִיה חֵיוֹת פְּרָא, פֶּר דְאַתְגְּזֹר
הָאִי עוֹנֵשָׂא עֲלִיָּה, בְּגִין דְכְתִיב, (חבקוק א) וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלְס, בְּגִין כְּה, פְּלָא יִתְקַלְסוּ בֵּיה, כָּל
הָהוּא זְמַנָּא.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (דניאל א) וְלִמְקַצֵּת יָמִים עֲשָׂרָה נִרְאָה מְרַאֲיָהוֹן טוֹב מִכָּל הַיְלָדִים הָאוֹכְלִים אֶת
פֶּת בֶּגַד הַמְּלָךְ. נִרְאָה מְרַאֲיָהוֹן טוֹב, דְצוּלְמָא דְמַאֲרִיָּהוֹן לָא אַעְדִּיאָו מְנַהוֹן, וּמַאֲחַרְנִי אַעְדִּיאָו. מָאן

גָּרִים הָאֵי. בְּגִין דְּלֹא אֲתַגְעֵלוּ בְּגִיעוּלֵי מִיכְלִיהוֹן. וְכַאֲהוּ חוֹלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב בְּהוּ, וְאַנְשֵׁי
קִדְשׁ תַּהֲיוּן לִי.

וְאֵל מִשָּׁה אָמַר עֲלֵה אֵל יְיָ וְגו' (שמות כד) וְאֵל מִשָּׁה אָמַר, מֵאֵן אָמַר. דָּא שְׂכִינְתָּא. עֲלֵה אֵל יְיָ,
כְּמָה דְּכַתִּיב, (שמות יט) וּמִשָּׁה עֲלָה אֵל הָאֱלֹהִים וְגו' (ס"א וַיִּקְרָא אֵלָיו יי') אָמַאי כָּל דָּא, לְקַיְימָא
עֲמַהוֹן קַיִים, בְּגִין דְּהָא אֲתַפְּרְעוּ, מַה דְּלֹא נִפְקוּ הָכִי מִמְצָרִים, דְּאֲתַגְזְרוּ, וְלֹא אֲתַפְּרְעוּ, וְהָכָא
הָא אֲתַפְּרְעוּ, וְעָלוּ בְּבְרִית קַיְימָא, דְּכַתִּיב, (שמות טו) שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט. דְּיִיקָא וְשָׁם נִסְהוּ,
בְּהָא אֵת קַדִּישָׁא, דְּאֲתַגְלִיֵּיא בְּהוּ, וְהָכָא אֲתַקְנִים בְּהוּ, עַל יְדָא דְּמִשָּׁה גְזִירָה דְּקַיְימָא, דְּכַתִּיב,
וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרַק עַל הָעָם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מָאֵי דְּכַתִּיב, וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ, בְּמִזְבֵּחַ לָא כְּתִיב, אֲלֵא עַל הַמִּזְבֵּחַ
דְּיִיקָא. וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרַחֵק, מַהוּ מֵרַחֵק. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ירמיה לא) מֵרַחֵק יְיָ נִרְאָה לִי. וְכַתִּיב,
(שמות ב) וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק. תְּאֵנִי רַבִּי אַבָּא, דְּקַיְימָא סִיְהָרָא בְּפִגְמִימוּתָא, וּבִיָּה שְׁעֵתָא, זְכוּ
יִשְׂרָאֵל יִתִּיר בְּחוּלְקָא קַדִּישָׁא, וְגְזָרוּ קַיְימָא קַדִּישָׁא בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא.

וְאֵל מִשָּׁה אָמַר עֲלֵה אֵל יְיָ. מָאֵי טַעְמָא. אָמַרְהָ לִּיהָ שְׂכִינְתָּא, אֲסַתְּלִיק לְעֵילָא, דְּהָא אָנָּא
וַיִּשְׂרָאֵל, נִשְׁתַּתַּף כְּחֵדָא בְּשְׁלִימוּתָא עַל יְדָהּ, מַה דְּלֹא הוּוּ עַד הָכָא. מַה כְּתִיב וַיִּקַּח מִשָּׁה חֲצִי
הַדָּם וְגו', פְּלַג לִיהָ לְתַרְוֵן. חֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הָעָם, וַחֲצִי הַדָּם זָרַק